

Може да ми хортува.	Il peut me parler.
Искате ли да пишете брату си?	Voulez-vous écrire à votre frère?
Искамъ да му пишиж.	Je veux lui écrire.
Панеръ-тъ, кошница-та.	Le panier.
Рогозина-та, черга-та.	Le tapis.
Полъ-тъ, помостъ-тъ, земя-та (дюшеме-то).	Le plancher.
Котка-та.	Le chat.
Искате ли да пратите книгъ-тъ чловѣку?	Voulez-vous envoyer le livre à l'homme?
Искамъ да му ъж пратж.	Je veux le lui envoyer.
Кога искате да му ъж пратите?	Quand voulez-vous le lui envoyer?
Искамъ да му ъж пратж утрѣ.	Je veux le lui envoyer demain.

Единствено Число.

Непосрѣдственно опрѣдѣленіе въ дателенъ падежъ.	Непосрѣдственно опрѣдѣленіе въ винителенъ падежъ.
1-о лице Me или <i>à moi</i> , менѣ, ми.	Me или <i>moi</i> , мене, мя.
3-е лице Lui — <i>à lui</i> , нему, му.	Le — <i>lui</i> , него, го.

Множественно Число.

1-о. лице Nous или <i>à nous</i> , намъ, ни.	Nous , насъ, ны.
2-о. лице Vous или <i>à vous</i> , вамъ, ви.	Vous , васъ, вы.
3-е. лице Leur или <i>à eux</i> , нимъ, имъ, тѣмъ.	Les , или <i>eux</i> , нихъ, гы, тѣхъ.

З а б ѣ л ѣ ж в. Мѣстоименія-та *me* и *lui* като непосредственно опрѣдѣленіе въ дателенъ падежъ, и *me*, *le*, като непосредственно опрѣдѣленіе въ винителенъ падежъ полагать ся всякога прѣди глагола, а мѣстоимѣнія-та *à moi* и *à lui* като непосредственны опрѣдѣленія въ дателенъ падежъ, и *moi* и *lui* като непосредственны опрѣдѣленія въ винителенъ падежъ полагать ся слѣдъ глагола. Такожде и мѣстоимѣнія-та *nous* и *à nous*, *vous* и *à vous* и *les* и *eux* слѣдувать ежже-то правило (а).

-
- а) Кога-то непосредственно-то опрѣдѣленіе въ дателенъ падежъ е имя, полага ся слѣдъ глагола, като: *je veux donner aux charpentiers*. а кога-то е мѣстоимѣніе само тогава ся полага слѣдъ глагола, кога-то періодъ-тъ е противителенъ съ отрицаніе,